

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 383/2015-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. augusta 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Jozefom Čakom, Štefana Moyzesa 25, Trnava, pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Er 400/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. februára 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva

na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Er 400/2009.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že 9. októbra 2012 podala okresnému súdu návrh, ktorým sa domáhala zastavenia exekúcie vedenej súdnym exekútorom [REDACTED] [REDACTED] pod sp. zn. EX 690/09 „z dôvodu jej nemajetnosti a z dôvodu nemožnosti vymôcť od nej pohľadávku oprávneného s príslušenstvom, s trovami exekučného konania alebo samotné trovy exekučného konania“. Dňa 8. augusta 2014 bolo okresnému súdu doručené doplnenie návrhu sťažovateľky na zastavenie exekúcie a zároveň návrh na odklad exekúcie a žiadosť o urýchlené rozhodnutie v jej veci. Keďže okresný súd o tomto podaní nerozhodol „v lehote 30 dní v súlade s § 56 ods. 4 Exekučného poriadku“, 9. januára 2015 podala sťažovateľka sťažnosť na prieťahy v predmetnom konaní podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 757/2004 Z. z.“), na ktorú jej odpovedala predsedníčka okresného súdu listom sp. zn. Spr 4/2015 z 22. januára 2015 s tým, že „pri vybavovaní veci vedenej na Okresnom súde Bardejov pod spisovou značkou 3 Er/400/2009 boli určité prieťahy...“, a preto plynulosť jej vybavenia bude pravidelne sledovať.

Podľa názoru sťažovateľky v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 3 Er 400/2009 naďalej dochádza k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušovaniu jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pretože „Okresný súd Bardejov od dňa doručenia návrhu na zastavenie exekúcie, t. j. dňa 9. 10. 2012 nevykonal žiaden úkon (výsluch, pojednávanie), pričom žiadnym spôsobom sťažovateľku neinformoval o stave veci. Súd rovnako odo dňa doručenia návrhu na odklad exekúcie, t. j. dňa 8. 8. 2014 nerozhodol ani o danom návrhu (aj napriek zákonnej lehote)“. Sťažovateľka v sťažnosti taktiež poukazuje na to, že vedenie exekúcie zrážkami z invalidného dôchodku v sume približne 50 € mesačne ju neúmerne zaťažuje, zvyšuje jej sociálnu odkázanosť a v končnom dôsledku prehlbuje stav právnej neistoty, v ktorom sa nachádza.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka v petite žiada, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Er 400/2009 bolo porušené jej základné právo zaručené čl. 48 ods. 2 ústavy a právo zaručené čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby okresnému súdu prikázal vo veci konať bez zbytočných prieťahov a zaplatiť sťažovateľke finančné zadosťučinenie v sume 2 000 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia v sume 355,75 €.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo

návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je námietka porušenia základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Er 400/2009, ktorú odôvodňuje tým, že okresný súd do podania sťažnosti ústavnému súdu nerozhodol o jej návrhu na zastavenie exekúcie z 5. októbra 2012, resp. návrhu na odklad exekúcie zo 4. augusta 2014.

Ústavný súd už v minulosti vyslovil, že úlohou okresného súdu, ktorý je v exekučnom konaní exekučným súdom, je „dohliadať“ na exekučné konanie a v tomto konaní (ako jediný oprávnený) rozhodovať. Exekučný súd rozhoduje o návrhoch účastníkov exekučného konania predložených mu exekútorom, pričom v niektorých prípadoch má vzhľadom na obsah týchto návrhov zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov ustanovenú lehotu na svoje rozhodnutie. Rozhodnutím o tom-ktorom návrhu účastníka exekučného konania sa jeho úloha v exekučnom konaní v podstate končí. Dĺžku trvania exekučného konania, ktoré začína doručením návrhu na vykonanie exekúcie exekútorovi a pokračuje niektorým zo spôsobov vykonávania exekúcie ustanovených vo štvrtej časti Exekučného poriadku, exekučný súd nemá ako ovplyvniť. Pre úplnosť však treba dodať, že pokiaľ ide o odklad, resp. o zastavenie exekúcie, za splnenia podmienok ustanovených § 56 a § 57 Exekučného poriadku môže exekučný súd v niektorých prípadoch rozhodnúť aj bez návrhu (m. m. III. ÚS 68/2013).

Z judikatúry ústavného súdu taktiež vyplýva, že nie každý prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). Pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať

predovšetkým materiálne. Okrem toho prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov nespadá pod ochranu čl. 46 ods. 1 ústavy, pokiaľ namietané porušenie tohto základného práva nedosahuje takú intenzitu, že s ohľadom aj na ďalšie konkrétne okolnosti daného prípadu (najmä predmet konania, teda čo je pre sťažovateľa v stávke) by bolo možné uvažovať o odmietnutí spravodlivosti (IV. ÚS 242/07).

Na účely overenia sťažnostných námietok ústavný súd na okresnom súde zistil, že tento uznesením č. k. 3 Er 400/2009-102 z 13. apríla 2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť 6. mája 2015, exekúciu zastavil, pretože nebola nariadená na základe exekučného titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej.

So zreteľom na špecifický charakter exekučného konania, ktorého predmetom nie je rozhodovanie o právach a povinnostiach ako takých, ústavný súd konštatuje, že v okolnostiach daného prípadu sťažnosť sťažovateľky podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. podaná predsedníčke okresného súdu splnila svoj účel a bola účinným prostriedkom nápravy porušenia jej označených práv. Uvedená skutočnosť v spojení s tým, že od podania návrhu sťažovateľky na zastavenie exekučného konania okresnému súdu do podania sťažnosti ústavnému súdu uplynuli dva roky a štyri mesiace, pričom okresný súd nemal povinnosť rozhodnúť o návrhu sťažovateľky na odklad exekúcie „*v lehote 30 dní v súlade s § 56 ods. 4 Exekučného poriadku*“, pretože sťažovateľka nie je subjektom poskytujúcim alebo zabezpečujúcim zdravotnú starostlivosť podľa osobitných predpisov, viedla ústavný súd k záveru, že trvanie napadnutého konania samo osebe nedosahuje takú ústavne relevantnú intenzitu, aby bolo možné po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie konštatovať porušenie základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom (podobne napr. I. ÚS 96/2011, III. ÚS 541/2011, III. ÚS 91/2012, III. ÚS 54/2013 a iné), preto ňou predloženú sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. augusta 2015